

Никола Вапцаров

Пролет

Гълъбите гукат
в близката гора
По тревата падат
сребърни пера.
Мене ми е леко
като никой път –
чувствам се ефирен,
чувствам се
без плът.

През елите бликат
слънчеви лъчи.
Ще затворя своите
блеснали очи,
но пак ще усетя
с чудна яснота
как ще ме целуне
топло пролетта.

Волно във простора птиците летят.
Пеят и извиват серпантинен път.
В песента познавам химна вдъхновен,
с който ще посрещнем утрешния ден.

КРАЙ

© Никола Вапцаров

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11409>]